

Vibeke Peschardt (RV):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre ikke bryder sig om uhæmmet og grim skiltning i det åbne land. Det gør vi ikke, og vi ønsker overhovedet ikke at være med til at fremme en udvikling, der går i den retning. Men jeg synes på baggrund af forslaget og debatten, som den er kørt her i eftermiddag, at man også kan sige, at der fra mange partier er åbninger i retning af, at der måske var noget, man kunne kigge på her. Som hr. Jørn Jespersen sagde, kunne man måske endda kigge på det i udvalget i fællesskab.

Det, man i hvert fald godt kunne have behov for, var egentlig en redegørelse eller en orientering om de aktuelle regler.

Det, jeg ved fra henvendelser, jeg har fået, er jo, at de regler, der anvendes i dag, bliver brugt meget forskelligt fra amt til amt. Man hører om amter, der er yderst restriktive, og så hører man om andre, hvor meget kan lade sig gøre. Og man kan i øvrigt med sine egne øjne se, når man kører rundt ude i det åbne land, at pludselig står der pap- eller træskilte med »Hindbær til salg« eller »Blommer til salg« eller »Camping om hjørnet« eller noget andet. Det vil sige, at der altså også er en række regler, der ikke overholdes.

Jeg tror ikke, at det er nemt at finde noget perfekt snit på, hvordan det her skal skrues sammen. Men jeg tror på den anden side også, at udviklingen, som den foregår på og i det åbne land, og med den udvikling, der er med nedlægelse af landbrug, vil give et stigende pres på de her regler. Derfor synes jeg, at vi skal finde ud af en måde, hvorpå man i hvert fald kan få det her administreret bedre.

Som det ligger her, og hvis det kommer til afstemning, vil vi stemme det ned. Men vi lægger egentlig op til, ligesom SF gjorde det, at man i udvalget taler om det her hen over sommeren.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg synes, det var positive toner, og når det gælder om, hvorvidt det er uhæmmet og grimt, så bliver det i hvert fald ikke det, der kommer til at skille, for vi kunne ikke drømme om at forsvare det, der er uhæmmet og grimt.

Men nogle gange kan vi jo så være nødt til at lade være med at opfordre amterne til at køre ud og kigge på det uhæmmede og grimme, for når vi ikke har det smukke og organiserede at stille i stedet, så er det, at vi fratager folk deres muligheder.

Vi har organiserede og godkendte skilte for camping. Vi har de blå skilte, hvor man må skrive forsamlingshus, men hvad med netop skilte som »Hindbær til salg«?

Jeg vil spørge fru Vibeke Peschardt, om hun i det arbejde hen over sommeren, der bliver lagt op til, eller i den diskussion i Miljøudvalget, der måtte komme, vil tage udgangspunkt i det, der egentlig foregår ude på landet? For man kan ikke have »Hindbær til salg« stående hele året, for det kan kun stå i hindbærsæsonen. Det vil sige, at vi har sæsonskilte. Hvordan stiller fru Vibeke Peschardt sig til det?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til fru Helga Moos vil jeg sige, at det har jeg ikke noget helt fast svar på. Det var jo bare et eksempel hentet lige ud af virkeligheden. Det kunne have været alt mulig andet, f.eks. æg. Man ser jo mange af de der gårdbutikker sætte skilte ud, og jeg er ikke engang klar over, om de er lovlige, eller om de ikke er lovlige.

Det er de antagelig ikke, og det var derfor, jeg lagde op til, at man måske fik en redegørelse eller en forklaring på, hvordan de her regler virker, for jeg er i hvert fald ikke klar over det. Det var bare det, der lå i det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Søren Kolstrup.

Hr. Søren Kolstrup, forhandlingen vil foregå heroppefra!

Søren Kolstrup (EL):

Der var ét medlem, der »generede« mig.

Enhedslisten er enig med forslagsstillerne i det ønskelige i at fastholde levende landdistrikter. Nu er der jo nogle steder, hvor de absolut ikke er levende, så derfor kunne man jo spørge: Hvordan kan vi puste liv i landdistrikterne? Dét er vel snarere spørgsmålet.

Men for Enhedslisten er det afgørende, at det, hvis et sådant projekt skal lykkes, så forudsætter et produktionsgrundlag. Og for os er et af de mest oplagte produktionsgrundlag at få en langt mere decentral fødevarerindustri, som vi tidligere har haft lejlighed til at tale om; primært til gårdslagterier, men også landsbymejeriet og landsbyslagteriet, som vil give den fornødne alsidighed i vores vareudbud, som vi mener, man skal kæmpe for. Man skal bryde med markedskræfterne på det punkt.